

eller tør, for det er den højtærede Landbrugsminister, der har Magten her i Landet.

Hoistein: Først vil jeg gerne have Lov til at gøre et Par Modbemærkninger til det ærede Medlem Hr. Munchs Udtalelser om det slesvigske Spørgsmaal, skønt dette jo ikke længere fra den Side, han betørte det, har aktuel politisk Interesse, men kun historisk Interesse. Jeg indser ikke, at der i de Udtalelser af Statsministeren, som det ærede Medlem citerede, var noget, der berettigede til den Paastand, at der i den slesvigske Delegations Udtalelser var et Grundlag imod, at der blev afholdt Afstemning i 3die Zone. Der var ikke et positivt Grundlag for det, men Fredskonferencen var berettiget til at gaa ud fra, at i det Øjeblik, der var en Bevægelse i Befolkningen Syd for den Grænse for at faa Lov til at stemme om det fremtidige Statstilhørsforhold, kunde det meget vel antages at falde i Traad med danske og slesvigske Ønsker. Jeg har ikke paastaet, at der i Delegationens Udtalelser var et positivt Grundlag for en Afstemning i 3die Zone, men jeg har hævdet, at der var ikke et positivt Grundlag imod det, og de Udtalelser, som den højtærede Statsminister er fremkommet med efter sin Hjemkomst, dækker muligvis Kloppenborg-Skrumsagers Syn paa denne Sag, det skal jeg ikke kunne udtale mig om, det maa Kloppenborg-Skrumsager selv svare for, men efter de Udtalelser, Kloppenborg-Skrumsager er fremkommet med overfor mig, vil jeg tro, at de ikke fuldstændig dækker hans Synsmaade. Og hvad saa selve Sagen angaar, er Forholdet, saa vidt jeg ved, det, at den belgisk-slesvigske Kommission paa Fredskonferencen havde besluttet at anbefale Afholdelsen af en Afstemning i 3die Zone, førend jeg kom og paa det mellemslesvigske Udvalgs Vegne fremsatte dets Ønskemaal og Adresser fra Befolkningen i 3die Zone, saa det kan jo ikke bebrejdes mig, hvis dette er Tilfældet, at det er min Aktion, der har bevirket det. Jeg er næsten vis paa, at Forholdet var det, at Kommissionen i Virkeligheden havde besluttet, at denne Afstemning skulde afholdes, og at saa de Oplysninger, jeg kom med, blot blev et yderligere Moment, som bestyrkede den i at fastholde denne Beslutning, og som yderligere bevirkede, at Timandsraadet fastholdt den belgisk-slesvigske Kommissions Indstilling. Og naar Statsministeren her efter sin Hjemkomst — lidt flot, forekommer det mig — har talt om den slesvigske Befolknings Ønsker, maa jeg gentage, hvad

jeg sagde til det ærede Medlem forleden, at der ikke var nogen i denne Delegation, der repræsenterede det mellemslesvigske Udvalg og dettes Ønsker og de Befolkningsdele, der har valgt dette Udvalg til deres Tillidsmænd, og heller ikke den øvrige Befolkning, fra hvem jeg medførte Adresser. Saa det var maaske lidt flot at paastaa, at det var et enstemmigt Ønske fra den slesvigske Befolknings Side, at der ikke skulde tilstaas Afstemning til Befolkningen i 3die Zone. Men det har jo, som sagt, kun historisk Interesse nu; det, der har aktuel Interesse, er Spørgsmaalet om Udviklingskaarene for Danskheden og for Dansklandet Syd for den Grænse, vi nu har. Herom har jo det ærede Medlem Hr. Rode saa tydeligt sagt, at han ønskede en Udvikling paa frie Kaar for Befolkningen baade Nord og Syd for Grænsen, og jeg forstaar efter Affattelsen af Paragrafferne i den Overenskomst, som de danske Socialdemokrater er blevet enige om med de tyske Socialdemokrater, at det i Virkeligheden ogsaa er deres Synsmaade for den mellemslesvigske Befolknings Vedkommende. Der er sagt ordret det samme i den Overenskomst, at man ønsker Udvikling paa frie og lige Vilkaar for de forskellige Befolkningselementer paa begge Sider Grænsen, og det er jo akkurat det samme, vi andre ønsker. Det er ikke andet vi ønsker. De kan dog umuligt forlange hverken politisk eller moralsk af alle Danske, at vi skal betragte Slesvig Syd for den Grænse, vi nu har, og Befolkningen i denne Landsdel fuldstændig med samme Følelser og Tanker, hvormed vi betragter Landet Markbrandenburg og Befolkningen i Markbrandenburg og Befolkningen i Berlin eller Magdeburg. Det kan man ikke forlange, at alle Danske skal gøre, og jeg haaber, at hverken de Radikale eller Socialdemokraterne er saa bornerte, at de vil gøre det.

Herefter vil jeg vende mig til Dagens aktuelle Emner, navnlig til et Spørgsmaal, som jeg har berørt overfor den højtærede Justitsminister, og som det forekommer mig, at han gav et meget summarisk, et meget lidet tilfredsstillende og fyldestgørende Svar paa i Formiddags, nemlig Spørgsmaalet om den ved en ekstraordinær Lov i September nedsatte Kommission til Undersøgelse af Landmandsbankens Forhold. Hvilken er denne Kommissions Kompetence? Det var det Spørgsmaal, jeg rettede til den højtærede Justitsminister. Efter hvad han udtalte, forstaar jeg, at han fortolker Septemberloven saaledes, at denne Kommission